

Todistaja

Sanan
Suurjuhlat
Vancouver BC
03.-06.08.2006

Toukokuu • May 2006 No. 5 Volume 81

\$3.00 (GST INCL.)
3,00 EURO

Rakennusaineista	2
Kunnia äideille ja	3
Elämämme päämäärä ja tarkoitus	4
Kristinusko ja Islam	5
Rakoileeko Islam - Arabimaailmassa tapahtuu	5
Hetki tavallista elämää	7
Kaivos onnettomuus	8
Vierailijoita	8
Rakennusaineista	8
Ritva Saukko	8
Kädenanto "kylänmiehille"	9
Teltantekijät - Paavalin salaisuus	9
Toronto's Easter conference	12
"Those whom you gave me"	12

*Aurinkoista päivää kaikille
äideille! Toukokuun 14.*

PHOTO: LAURI KARHINEN

Erkki Ahonen ansaitulle eläkkeelle

TEKSTI
LAURI KARHINEN

Melkein 12 vuotta Todistajan toimittajana on pitkä aika. Todennäköisesti Kanadan laki on pääsyllinen Erkin eläkkeelle jäämiseen. Laki on tehnyt 65-vuoden paalusta niin korkean, ettei sen yli ole loik-

kaamista. Ilman eläkelain kovia pykälää Erkki varmaankin olisi virkaansa jatkanut. Monet, monet Todistajan lukijat, kirjoittaja mukaan lukien, ovat ihmetelleet miksi näin on tapahtumassa, kuultuaan tiedon Erkin irtisanomisesta. Todistajalla menee niin hyvin. Lehti näyttää niin hyvältä ja maistuu vielä paremmalta. Tilaa on enemmän kuin koskaan. Miksi vahdinvaihto nyt?

Jatkaessani Erkin saappaissa totean, että vuosien varrella polkumme ovat kohdanneet usein. Olemme ruotukavereita. Olimme armeijan harmaissa vuosina 1961-1962. Suomen armeijassa palvelimme molemmat kirjureina, Erkki esikunnan kirjurina ja allekirjoittanut aliupseerikoulun vastaavana. Seuraavaksi polkumme johti Katinalan Raamattuopistolle. Saa-vuit Erkki Taimisi kera suoraan Vancouveriin, kuten mekin, vain joitakin vuosia myöhemmin. Molemmat olemme syyllystyneet salakuljetukseen, sillä esikoisemme tuotiin Kanadaan "sopivasti kätkeytynä." Olihan siinä kätkeymisessä osuutta hyvillä vaimoil-lammekin, varsinaisilla salakuljettajilla. Tyttärillä aloitimme perheemme. He syntyivät juuri sopivas-ti, kolmen kuukauden maassaolon jälkeen. Brittiläisessä Kolumbiassa se oli mitä parhain taloudellinen veto; yleinen vakuutus maksoi kulut. Saarnamiehelle se merkitsi paljon. Huolimatta alennushinnalla saaduista lapsistamme, saamme olla heistä ylpeitä,

JATKUU SIVULLA 6

Erkki Suomen armeijan harmaissa

Toronton siunauksesta

Luin Heikki Salmelan kirjoittaman jutun torontolaisuudesta (RV 10). Minulla oli tilaisuus huomioida tapahtumia Englan- nissa tuona kyseisenä ajanjaksona, mut- ta olin myös Suomessa keväällä 1995 ja seurasin tilannetta täälläkin.

Toronton siunauksen rantautuessa Eng- lantiin olin mukana vapaaehtoisena avusta- jana järjestössä, joka on erikoistunut sisäiseen parantumiseen ja vapautukseen. Olin siis tie- toinen myös vihollisen toiminnasta ja ilme- nemismuodoista, kun seurakunnissa rupe- si tapahtumaan kaikenlaista. Yleisesti ottaen niissä seurakunnissa, joista minulla on henki- lökohtainen kokemus, hedelmä on ollut hy- vää, mutta ylilyöntejäkin olen nähnyt.

Englannissa eräs rouva, jonka tunsin hy- vin, sai kosketuksen Pyhältä Hengeltä - niin luultiin. Hän piti kaikkia ihmetyksen vallas- sa juoksemalla kokoushuoneen käytäviä kuin ampiainen. Kotona hänestä tuli kuin pikku tyttö, joka nauroi ja potki sohvalla sen sijaan, että olisi valmistanut ruokaa perheelleen! Eri- näisten tapahtumien kautta tämä nainen va- pautettiin demoni-hengistä ja nämä ilmiöt lakkasivat.

Suomessa olin mukana tuossa RV:n jutus- sa mainitussa Jyväskylän Toronton siunaus- seminaarissa ja tein omia huomioitani siellä- kin. Jäin suremaan sitä, ettei sellaisille, jotka manifestoivat jostain muusta kuin Jumalan

hengestä, ollut järjestetty erillistä tilaa, jon- ne heidät olisi voitu johdattaa. Järjestäjille ei varmaan edes tullut mieleen sellainen mah- dollisuus, että ilmiöt voisivat olla muusta kuin Pyhästä Hengestä. Argentiinassa evankelis- ta Anacondian kokouksissa ne ihmiset, jotka manifestoivat muusta kuin Pyhästä Hengestä, viedään erilliseen tilaan, jossa heidät vapaute- taan vieraista hengistä. Siinä tarvitaan ennen muuta henkien erottamisen armolahjan vii- sasta käyttöä.

Jyväskylän seminaarissa lavalle tuotiin ”näytille” mies, jonka tiedettiin varmasti kaa- tuvan ja nauravan. Hänelle annettiin mikki käteen, jotta nauru varmasti kuuluisi kaikki- alle. Hän myös potki lavaa kuuluvasti naura- essaan niin, että koko lava tärisi. Miksi tällai- nen ”show” järjestettiin? Miksi tehdä hyvästä ja pyhästä tällainen näytelmä?

Onko nauru sitten pahasta? Entä itku? Molemmat ovat tunteiden ilmaisua ja voivat olla syvästi parantavia. Jumala saattaa vuo- dattaa iloöljyä ihmisten surun kyllästäämään ja ilottomaan elämään, mutta sen ei pitäisi olla koskaan näytetavaraa tai hengellisyyden mit- ta. Ihminen voi iloita ilman nauruakin pyhä- sä palvonnassa Jumalansa edessä.

Itselläni on ollut itku tuskan purkautu- misvälineenä koko elämäni ajan. Olen voinut lähteä keveällä mielellä elämän taisteluun it- kettyäni sydämeni tyhjäksi Herran edessä.

Kaikkien kohdalla ei ole näin. Monet pa- toavat kipeät tunteensa sisälleen. Tällaisten kohdalla Toronton siunaus oli taivaan lahja, koska he saattoivat itkeä kipunsa ulos Pyhän Hengen ilmapiirissä ja kokea sisäistä parantu- mista kahdessa tunnissa enemmän kuin ehkä terapiassa kahdessa tai viidessä vuodessa! Jy- väskylässäkin oli niitä, jotka itkivät penkin alla tuntikausia. Uskon, että paljon parantu- mista tapahtui.

Täällä maan päällä joudumme tekemään hengellistä työtä rinta rinnan pahan voimien kanssa. Siksi olisi hyvä, että että meillä olisi enemmän valtaa ja voimaa sitoa pahan voi- mia. Siellä, missä Jumalaa ylistetään ja hänen sanaansa julistetaan, sairaita paranee ja ihmi- siä vapautetaan kahleistaan. Tämä on Jeesuk- sen messiaaninen julistus, ja me olemme tä- män tehtävän perillisiä.

Jos pääsemme tähän käsiksi ja saamme Herran hengen päällemme, voi maailmalta vielä virrata ihmisiä kokemaan ”Suomen siu- nauksen”.

EILA PAYNE, MUURAME
FINLAND

*Artikkeli ollut RV no 12.
ja julkaistu kirjoittajan luvalla.*

Nyt olisi tilaisuus toi- mia, mietin lentokonees- sa. Vierellä istui mies, joka näytti olevan oikein lukutoukka. Ei siinä lii- oin ympärille vilkuiltu, kun paksun kirjan sivut kääntyilivät ja sano- ja ahmittiin. Kaivoin englanninkielisen ”Pe- rimmäiset kysymykset” laukun pohjalta ja ko- kosin voimia tarjotakseni sitä lukutoukalle. - Excuse me, mutta kun olette noin kova luke- maan, niin tässä olisi lisää lukemista. Sainkin hänet vilkaisemaan tarjoustani. Otsikoissa oli jotain synnistä ja rististä ja sielun pelastukses- ta. Seurasin jännityksellä, kun mies luki niitä. Hän käänsi lisää lehtiä ja tutki vielä hetken. – Thank you, hän sanoi sitten ja ojensi kirja- sen takaisin minulle. Näinkö tässä kävi? Ei siis kiinnostanut!

Lentomatkoilla näkee selvästi, mikä ihmi- siä elähyttää. Paksut rompsut on monilla kä- sissä, murhia, rikoksia, vierasta rakkautta jne. Toisilla on litteät tietokoneet tai oppikirjat esillä. Lehtiä katsellaan ja tutkitaan, politiik-

ELÄMÄN PÄIVIÄ

kaa, bisnestä, muotia. Ja elokuvien kohokoh- dissa kuuluu naurunremahdus sieltä ja täältä. Ei siihen juuri sovi uskonasiat, ei Raamatun kertomukset eikä lentolehtiset. Harvoin löy- tyy joku poikkeus yleisestä menosta. - Here is a gift for you, tässä on lahja teille, tarjoan ”Perimmäisiä kysymyksiä” toiselle lähimmäiselle, joka asui samassa rakennuk- sessa. Olimme molemmat lomalla. Mies otti kiitellen kirjan. Seuraavana päivänä tapasim- me, ja hän selitti, että sehän olikin kirkko- kirja. Ja kohta alkoi tulla, miten Raamatussa on sellaista ja sellaista ja miten uskonnot on kaikki samanlaisia. Tuohon tapaan. Selvästi huomasii, että joku oppi tai jotkut kirjat olivat perusteellisesti muokanneet hänen mielensä. Ei löytynyt vastaanottoa. Mies oli jo ikämies, olisi ollut tuikitarkeää tutkia perimmäisiä

kysymyksiä. Kuitenkin hän oli lukenut kirjaani, se lohdutti. Ehkäpä lu- kee uudelleenkin ja alkaa miettiä tarkemmin. Vielä hän sai kuulla, miten us- konasiat ovat minulle tärkeitä, jokapäiväistä elämän sisältöä. Eikä ilman Jumalaa olekaan oikeaa elämää. Kun omat silmät ovat Jumalan suuresta ar- mosta auenneet näkemään Jumalan rakkau- den ja suunnitelman ihmistä kohtaan, kyllä toivoisi, että kaikki muutkin sen saivat ko- kea. Mutta sielunvihollinen on pimittänyt ih- misten silmät ja pitää omistaan lujasti kiinni. Yritäpä lähteä siitä Jumalaa kohti, niin tulet huomaamaan. Kuitenkin Jumalan vetovoima on suurempi. Ja Hän kutsuu jokaista luok- seen. Ja koettu tosiasia on, ettei ELÄMÄÄ ole muualla kuin Jumalan yhteydessä.

TULLIMIES

Tartu kiinni iankaikkiseen elämään

Tällä palstalla kerrotaan ly- hyesti Jumalan pelastussuun- nitelma ja neuvotaan, kuinka tullaan Jumalan lapseksi. **1. Jokainen ihminen on syn- tinen.** “Sillä kaikki ovat syntiä teh- neet, ja ovat Jumalan kirk- kautta vailla.” (Room. 3:23). Synti hukuttaa ihmisen kado- tukseen.

2. Jumala rakastaa sinua. “Sillä niin on Jumala maail- maa rakastanut, että hän an- toi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä oli- si iankaikkinen elämä.” (Joh. 3:16).

3. Jeesus on ainoa pelasta- ja. “Eikä ole pelastusta yh- dessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä an- nettu, jossa meidän pitäisi pe- lastuman.” (Apt. 4:12)

4. Sinun tulee katua syntejä- si, pyytää anteeksiantoa ja us- koa Jeesuksen sovitustyöhön ristillä ja henkilökohtaises- ti vastaanottaa Jeesus Kristus Herraksesi ja Vapahtajaksesi. Kun otat Jeesuksen vastaan, sinusta tulee Jumalan lapsi. “Mutta kaikille, jotka otti- vat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsik- si, niille, jo ka uskovat hänen nimeensä.” (Joh. 1:12). Tätä kutsutaan uudestisyntymisek- si. “...joka ei uudestisynty ylhäältä, se ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa.” (Joh. 3:3).

5. Rukoile näin: Herra Jeesus, minä ymmärrän, että olen syntinen, ja uskon, että Sinä kuolit ristillä minun- kin puolestani. Haluan nyt avata sydämeni oven ja ottaa Sinut vastaan Vapahtajakseni ja Herrakseni. Hallitse Sinä kaikkea tästä lähtien ja auta minua elämään Sinun tahtosi mukaan.

Jos olet rukoillut tuon ru- kouksen todella vilpittömästi, sinä olet nyt Jumalan lapsi, pe- lastettu ja matkalla iankaikki- seen elämään.

minkä suuttuu enemmän matkallaan

*Älä suutu, taasenko suututkos?
Sekö pistää piikkinä tuntohos.
Sydän sullako on niin suuttuva?
Siitä nytkin tunnetko tuskia?
Pian tunnusta se! Tää turvamme on,
Isä lapsilleen on suuttumaton.*

*Älä suutu ihminen Jumalaan,
vaikka ymmärräkään et johtoaan.
Sydän Herran on pyhä rakkaus.
Hänen tiensä on ikiviisaus.
Pian poissa on muut, jää Jumala vaan
Iankaikkinen autuus armossaan.*

3.2.1978 Sault Ste Marie
Berttta Mäkelän luona Ellen Pasivirta

Älä suutu

*Älä suutu lapsehen leikkivään,
joka täyttää kotisi äänellään.
Kovin paljon kyllä hän mellastaa,
monet huolet ja harmitkin aikaan saa.
Pian poissa hän on, koti tyhjäksi jää.
Sinä kaipaat, syömmesi nyyhkyttää.*

*Älä suutu nuorehen nousevaan,
joka kulkee kerskuen kunnostaan.
Elon ehkä eksyy hän pauloihin,
jopa joutuu monihin varjoihin.
Pian poissa hän on, et apua saa,
vaikka raskas vanhan on vaeltaa.*

*Älä suutu miehihin, naisiinkaan,
kun he toimii täydessä tarmossaan.*

*Tosin heissä paljon on erheitä.
Kuka meistä vailla on virheitä?
Pian poissa he on, sinä huomaat sen,
oli työnsä kiitoksen arvoinen.*

*Älä suutu vanhaan, mi matkallaan
elon iltaan joutui jo varjoisaan.
Sinun myöskin voimasi heikentyy.
Valo silmän, järjenkin himmentyy.
Pian poissa hän on, ei palaja, ei.
Olet köyhä, kuolema kalliin vei.*

*Älä suutu mieheesi, vaimoosi
Sinun varmaan paljon on syytäsi.
Olet ollut paha ja loukkaava.
Tämä tunne nöyvästi tunnusta.
Pian poissa hän on, sinä yksin jäät.
Ypöyksin soutaa saat kaikki säät.*

*Älä suutu myöskään sä naapuriin.
Toki itse harmia tuottaa niin.
Oma ensin portaasi puhdistaa.
Anna naapurin olla rauhassa.
Pian poissa hän on, niin itsekin oot.
Torat tiellä kaikki jo tauotkoot.*

*Älä suutu kulkuhun kohtalon,
vaikka antaa ankaran abdingon.
Moni matkaa tekevi sairaana,
tahi kärsii köyhänä puutetta.
Pian poissa ne on, nää kuormamme,
jotka tuottaa tuskia tiellämme.*

*Älä suutu ystävä milloinkaan!
Joka suuttuu, tuhlaapi voimiaan.
Omin käsin kaikkensa turmelee,
joka suuttuu, herkästi hermoilee.
Pian poissa hän on, sen pikemmin vaan,*

Nyt on odotuksen aika

“Yljän viipyessä tuli heille kaikille uni ja he nukkuivat.” Matt. 25:5. Onkohan nyt jo sellainen aika, että yljän odottajat tuntevat nukuttavaa väsymystä. Asian ollessa näin tulee ajatus; nyt olisi kiire saada öljyä astiaan, että unesta herättyä voisi saada lampunsa kuntoon. Ymmärrän, että se öljy saadaan odottamalla Pyhän Hengen voitelua.

Sanoihan ylösnoussut Vapahtajamme opetuslapsilleen: “Älkää lähtekö Jerusalemissa, vaan odotakaa Isältä sen lupauksen täyttymistä, jonka olette minulta kuulleet.” Apt 1:5. Siis Jeesus oli tästä heille jo aikaisemmin puhunut. Tuli odottaa jotain aivan uutta kokemusta. ”Te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teihin...” Suuri osa näistä opetuslapsista olivat kulkeneet Jeesuksen seurassa kylästä kylään, puhuen Jumalan valtakunnan tulosta, jopa parantaen sairaita Jeesuksen nimessä ja ajaen ulos pahoja henkiä. Tämän työn tuloksena monet uskoivat Jeesukseen profeettana. Ennen taivaaseen nuosemistaan Jeesus oli kehottanut heitä odottamaan sanoen: “..vaan kun Pyhä Henki tulee teihin, niin te saatte voiman.” Kaiken aikaisemman opetuksen jälkeen hän piti tärkeimpänä tämän voiman odottamista. Ei saanut lähteä Jerusalemissa ilman sitä.

Nyt heitä oli 120 kokoontunut yksimielisesti yläsaliin. He olivat odottaneet jo 10 päivää. Silloin laskeutui Pyhä Henki tulisin kielin jokaisen päälle ja täytti heidät väkevällä voimalla. Hengen vaikutuksesta he saivat puhua uusin kielin salaisuuksia Jumalan kanssa.

Tämä Pyhän Hengen tuulispää veti uteliaita katsojia paikalle. Pietari sai voiman puhua heille Pyhän Hengen voitelussa niin, että nämä Moosekseen uskovat saivat piston sydämeensä. Heille tuli synnin tunto. Apostolit neuvoivat, mitä heidän tuli tehdä saadakseen myös Pyhän Hengen. Pian joukko kasvoi viiteen tuhanteen. Jopa pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi.

Pyhän Hengen vaikuttama voima siis sai kaiken tämän aikaan. Ymmärrän, että Jeesuksen käsky odottaa uutta voimaa on vielä tänäänkin sama. Kun saamme tämän voiman, täyttyy astiamme myös Pyhän Hengen öljyllä. Tämän, uskoville tärkeimmän asian kautta avautuvat myös Sanan aarteet. Luulisin, että tämä voima ja voitelu auttaa meitä pysymään hereillä kauemmin, kuin ne, joilta tuore öljy puuttuu. Se myös antaa rakkauden lahjan toimia toisten hyväksi.

Jeesuksen vertaus kymmenestä neitsyestä puhuttelee. Heillä kaikilla oli tarkoitus päästä häihin ja he olivat odottavalla mielellä, mutta osalla heistä ei ollut öljyä varastossa. Tämä on varoitettava esimerkki. Meidän tulee ottaa aikaa ja odottaa voiman ja öljyn saamista. Lupa on vielä voimassa: ”Jokainen anova saa, etsivä löytää ja kolkuttavalle avataan.” On myös avuksi, jos on useita kaipaavia yhdessä odotamassa. Siksi pyritään olemaan viisaita, vaikka aika olisikin nukkuttava. Olisi hirveä kokemus jäädä häistä pois. Siksi kannattaa huolella valmistautua.

Elämme siis aikaa, josta raamattu sanoo, että aikojen lopulla ymmärrys lisääntyy. Nyt ihmisten keksinnöt ovat huipussaan. Myös viimeisiin aikoihin, eli pedon aikaan, kuuluu merkin otto käteen tai otsaan. Siitä puhutaan Ilm. 13. luvun lopussa sekä Ilm.14: 9-11. Sain juuri kirjeen Suomesta. Siinä kerrotaan erään pankki-herran haastattelusta. Hänen mukaansa pankki-automaatit häviävät pian pois ja ihmisten etsiin laitetaan merkit. Tämä viittaa edellä mainittuihin Sanan paikkoihin.

Aikojen lopulla tapahtuu myös ensimmäinen ylösnousemus, josta kerrotaan I Tess.4: 15-17. Samoin Ilm. 20:6 sanoo: ”Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa, heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa.” Samassa kirjassa 3:10 Jeesus lupaa: ”Koska sinä olet ottanut minun kärsivällisyyteni sanasta vaarin, niin minä myös otan sinusta vaarin ja pelastan sinut koetuksen hetkestä,

Siunaa meitä äitikulta

Siunaa meitä äitikulta niinkuin pienenä illan tullen meitä siunailit.

Turvallista vuoteessamme oli nukahtaa kanssamme kun äiti rukoili.

Kasvoimme äitikulta sinun suojeluksessas.

Kaikki oli silloin kauniimpaa.

Neuvoillasi ohjailit ain suuntaan parempaan.

Väsytty et siihen milloinkaan.

Nyt on siitä vierinyt jo paljon vuosia,

maailmakin tullut pahemmaks.

Mutta äidin siunaukset yhä kantavat,
suunnan oikeaan ne antavat.

Äitikulta kauan sitten muutit taivaaseen.

Meitä myöskin sinne odotat.

Toiveesikin viimeinen lie silloin täyttynyt
kirkkaudessa kun me kohdataan.

(Voi laulaa sävelellä: “Äitikulta kerro mulle missä taivas on.”)

VILJO PERTTULA

joka on tuleva yli koko maanpiirin...”

Jeesuksen lupaus on samalla kehoitus niille, jotka eivät vielä ole otaneet Hänen sanastaan vaarin.

NIILO SILLANPÄÄ

Moni ystävästämme, työtovereista ja sukulaisistakin on yllättäen siirtynyt ajasta ikuisuuteen. Muistamme ajat, kun he olivat nuoria, reippaita ja täynnä intoa tehtävissään, kuten mekin aikoinaan olimme. Nyt heitä ei enää ole. Elämä on haihtunut kuin savu tuuleen.

Miksi heille annettiin nuo vuodet tai vuosikymmenet täällä maan päällä? Mikä oli heidän elämänsä tarkoitus? Ja miksi me saamme vielä olla täällä ajassa? Usein unohdamme, että kaikella on oma erikoinen päämäärä, johon meidän tulisi pyrkiä, ennenkuin vuoromme tulee siirtyä täältä pois.

Apt. 17:26-27 kertoo meille, että “Hän on tehnyt koko ihmisuvun yhdestä ainoasta asumaan kaikkea maanpiiriä, ja on säätänyt heille määrätty ajat ja heidän asumisensa rajat, että he etsisivät

Jumalaa.” Ei asemaa, ei arvosanoja, rikkautta eikä muutakaan, joille ihmiset nykyisin antavat niin suuren arvon. Ei, vaan että he etsisivät Jumalaa. Matt. 6:33 “Etsikää ensin Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttaan, niin myös kaikki tämä teille annetaan.” Sana todistaa, että “etsivä löytää.”

Kun olemme löytäneet uuden elämän Jeesuksessa, syntimme on anteeksi annettu ja meillä on iankaikkisen elämän toivo, sydämemme täyttää kiitollisuus armosta, joka on osaksemme tullut. Iloitsemme siitä, mitä Jumala on meille antanut, ja odotamme hetkeä, jolloin pääsemme taivaan kotiin. On oikein, että ilolla odotamme tulevaisuutta, joka on meille luvattu.

Tämä ei kuitenkaan ole uskovien maanpäällisen elämän pää-tarkoitus.

Elämämme päämäärä ja tarkoitus

Jeesus sanoi:”Seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia.” Toisten johdattaminen elämän tielle on elämämme tärkein tehtävä. Mark. 16:15 “Hän sanoi heille:”Menkää kaikkeen maailmaan ja saarnatkaa evankeliumia kaikille luoduille.” Ei vain itse saa nauttia saamastaan Jumalan hyvydestä, vaan meidän tulisi jakaa sitä toisillekin.

Jeesuksen seuraajia aikoinaan kutsuttiin opetuslapsiksi ja sitä he olivatkin. Matt. 5:2 “Hän avasi suunsa ja opetti heitä.” Matt. 7:29 “Hän opetti heitä niinkuin se, jolla on valta.” Opetuslapsia opetettiin ennenkuin heidät lähetettiin työhön. Paavali viitoittaa nuorelle Timoteukselle tien parhaaseen opetustyyliin. I Tim. 4:12-16 “Ole sinä uskovaisten esikuva puheessa, vaelluksessa, rakkaudessa, uskossa, puhtaudessa.” Sitten jatketaan:”Lue, kehoita ja opeta ahkerasti... Valvo itseäsi ja opetustasi.” 2Tim. 2:2 “Minä olet minulta kuullut...usko se

luotettaville miehille, jotka sitten ovat soveliaita muitakin opettamaan.” 2 Tim. 3:14 “Pysy siinä, minkä olet oppinut ja mistä olet varma, koska tiedät keiltä olet sen oppinut.” Paavali piti tärkeänä sen, kuka oli opettanut ja mitä.

Jeesus sanoo: Matt. 28:20 “..opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käskennyt teidän pitää.” Tämä käsky kuuluu meillekin, nykyajan uskoville, viedessämme pelastussanomaa hukkuvalle maailmalle. Pitäytykäämme sanaan ja sen opetukseen “niinkuin on kirjoitettu.”

Ei ole olemassa (tai ei saisi olla) “penkkikristittyjä” vaan sanoman vieminen kuuluu jokaiselle. Seurakunta on se paikka, jossa koulutetaan uskovia vastuuseen omalta osaltaan.

Nykyaikana on kaikenlaisia oppeja, jotka ainakin osaksi siivuvat raamatun sanaa, mutta joihin on lisätty ihmisten mielipiteitä ja toiveita. Ja näyttää siltä, että arvostetaan enemmän oppiarvoja ja koulunkäyntiä kuin Sa-

nan totuuksiin perehtymistä.

Helluntaipäivänä Pietarin saarnan vaikutuksesta monet ottivat Sanan vastaan ja “he pysyivät apostolien opetuksessa. Apt. 2:41-42. Jae 47 toteaa, että Herra lisäsi heidän yhteyteensä joka päivä niitä, jotka uskoivat.” Se oli tulos sanan saarnasta. Miten on tänä päivänä? Minkä me pidämme tärkeimpänä uskonelämässämme? Onko se tunteet, vai onko se jotain muuta, johon olemme mielistyneet? Ja Jumalan sana ja sen opetukset ovat melkein pä huomaamatta jääneet si-
vuun.

Rakkaat uskon ystäväni, palautetaan Jumalan sana sille kuuluvalla paikalla. Viedään sanaa eteenpäin, mutta “Ei sotaväellä eikä voimalla, vaan minun Hengelläni sanoo Herra Sebaot.” Sak. 4-6. Hänen nimessään ja voimassaan me voitamme. Ja “työmme edistyy, kuorma keventyy yhteistyös kun oomme vain.”

SINUA SIUNATEN,
SAARA ROSSI.

Kristinuskko ja Islam

Läntinen maailma on alunperin perustettu kristinuskon pohjalle. Elämää ovat aina säädelleet Raamatun antamat ohjeet, vaikkakin niitä on viime vuosikymmeninä rumasti pyritty aliarvioimaan ja hävittämään vapauden nimissä. Toinenkin uhka on ilmaantunut kuvaan. Islam eli muslimit ovat päättäneet valloittaa koko maailman, sen he ovat selvin sanoin julistaneet. Niinpä nyt on media ryhtynyt kuin käskystä kertomaan päivittäin islamin uskosta ja sen vaikutuksista. Ja uutisia riittää. Lisäksi esim.Kanadan televisio-ohjelmissa saarnaavat muslimit uskontonsa oppeja siinä missä kristitytkin. Ja sanoma leviää tehokkaasti maassa, jossa kaikki uskonnot katsotaan samanarvoisiksi.

Islam ja kristinuskko vertailussa
Islamin uskonto syntyi noin vuonna 600 jKr. Silloin kirjoitettiin muslimien pyhä kirja Koraani. Allah on Jumala ja Muhammed hänen viimeinen

profeettansa. Koraani pitää myös monia Raamatun patriarkkoja ja Jeesusta profeettoina. Muslimit ovat jakautuneet eri lahkoihin, jotka eivät tule keskenään toimeen. He suorastaan taistelevat toisiaan vastaan, kuten parhailaan tapahtuu Irakissa. Allahille alistuminen on kuitenkin kaikille muslimelle pakollista. Jokainen asia elämässä tapahtuu Allahin päättämän mukaan. – Se oli Allahin tahto, totesi pakistanilainen muslimi, kun maanjäristys tuhosi kaiken.

Koraanissa puhutaan siis myös Jeesuksesta. Hän oli Marian poika, mutta häntä ei pidetä Jumalana. Hän oli vain ihminen ja profeetta. Jeesus ei voi olla Jumalan Poika, sillä islamin mukaan Jumalalla ei ole poikaa. Jeesusta ei naulittu ristille, vaan joku toinen hänen sijastaan, tai koko kertomus leimataan mielikuivutukseksi. Myös Jeesuksen ylösnousemus kielletään, Koraanin suura 4:15.

Muslimin teoista ja Allahin

päätöksestä riippuu, pääseekö hän kuoleman jälkeen paratiisiin. Hyvän muslimin tulee rukoilla viisi kertaa päivässä, paastota Ramadan-kuukauden aikana, käydä ainakin kerran Mekassa pyhiinvaellusmatkalla jne. Kaikki ikuisuustoivo perustuu omiin tekoihin. Jumalan rakkautta ja armoa ei tunneta. Mitään uhria ei tarvita syntien sovittamiseksi. Allah on suurin, hän ratkaisee kaiken itse.

Raamattu puolestaan opettaa selvästi, että Jeesus on Jumalan Poika. ”Niin Jumala rakasti maailmaa, että hän antoi ainokaisen Poikansa.” Kuka ikinä kieltää Pojan, hänellä ei ole Isääkään. Joka tunnustaa Pojan, hänellä on myös Isä.” 1. Joh.2:23. ”.. hänen Poikansa veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.” 1. Joh. 1:7. Jeesus itse sanoi: ”Ellette usko minua siksi, joka minä olen, te kuolette synteihinne.” Joh. 8:24. Jeesuksen tunnustaminen lihaan tulleet on avainkysymys, kun tutkitaan oikeaa uskoa. ”Yksikään

henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta, se on antikristuksen henki, jonka olette kuulleet olevan tulossa, ja se on jo nyt maailmassa.” 1 Joh.4:3 Koraani langettaa ankan tuomion niille, jotka uskovat Messias Jeesukseen, suura 30:30-35 (Koraani, Jussi Aro/Armas Salonen).

Koraaniin on otettu otteita Raamatusta, mutta ne on esitetty Vanhan testamentin tyylisesti ja sekavasti. Lukiessa tuntee, ettei tekstissä ole Jumalan henkeä, toteaa eräs asiaa tutkinut. Islamin oppi on antikristillinen eli vastakristillinen. Allah ei ole sama kuin Raamatun Jumala, joka on maan ja taivaan Luoja ja ihmistä rakastava Taivaan Isä. Allah ei ole rakkauden Jumala.

Oikeaa tietä totuuteen ja elämään

Jeesus sanoo:”Minä olen tie, totuus ja elämä.” Hän lupaa niille, jotka uskovat häneen: ”Jos te pysytte minun sanassani, niin te totisesti olette minun opetuslap-

siani, ja te tulette tuntemaan totuuden ja totuus on tekevä teidät vapaiksi.” Joh. 8:31-32. ”Joka uskoo Jumalan Poikaan, sillä on iankaikkinen elämä, mutta joka ei ole kuuliainen Pojalle, se ei ole elämää näkevä, vaan Jumalan viha pysyy hänen päällensä.” Joh. 3:36. Jeesus, Jumalan Poika, on ainoa oikea ja todellinen ratkaisu ihmisen ongelmiin tässä ajassa ja aina iankaikkisuuteen saakka..

Kaikkivaltiaan Jumalan rakkauden suuruus on siinä, että Hän rakastaa kaikkia ihmisiä yhtä paljon. Jeesus kuoli ristillä kaikkien ihmisten puolesta. Kiihkeästä muslimistakin tulee Jumalan lapsi, kun hän kääntyy ja uskoo Jeesukseen. Näin tapahtuikin enenevässä määrässä ihan meidän päivinämme. Rakkaus on suuri voima, se voittaa aina.

LÄHTEET. JOSEF LINDELL/NETMISSION, ISLAM TV OHJELMAT

LEEVI MYRÄ

Rakoileeko Islam Arabimaailmassa tapahtuu

Otteita Avainmedian julkaisusta 1/2006. 1400 vuoden hiljaisuuden jälkeen

Arabimedia ei ole tottunut kuulemaan vastapuolen kritiikkiä, vaan on saanut olla hyökkäysasemassa kristinuskoa vastaan kohtaamatta koskaan vastalauseita. Nykyisin Life TV, 24 tunnin kristillinen kanava, on alkanut kyseenalaistamaan Koraanin ja Hadithien (perinnäissääntöjen) totuuksia. Sen tuloksena arabimaailma kääntyi ylösalaisin. He uutisoivat ahkeraan, kuinka kristityt hyökkäävät islamia vastaan. Lehdet kirjoittelevat ”uskonsodasta, jonka kristityt ovat aloittaneet.” Kuitenkin kun arabimaissa oli lukuisia mielenosoituksia, jolloin kristittyjä poltettiin ja tapettiin, kirkkoja hajotettiin, ei arabilehdissä koskaan uutisoitu näistä. Koska kristillisten ohjelmien väitteet ovat olleet niin hyvin perusteltuja, että vielä ainakaan ei ole kuultu ainoatakaan kunnon vastausta tv-keskustelussa. Arabimaailma on ymmälään, kun islamin asiantuntijatkaan eivät

pysty vastaamaan kansalle kristillisten ohjelmien synnyttämiin kysymyksiin.

Totuus esiin uskontojen omiin lähteisiin perustuen

Kristillisten tv-ohjelmien edustajat ovat ilmoittaneet, ettei ohjelmissa edusteta mitään kirkkokuntaa, vaan lausutaan totuuksia, joiden takana myös pysytään. Ohjelmien tarkoitus ei ole hyökätä islamin kimppuun, vaan ensimmäistä kertaa 1400 vuoteen paljastaa ja kertoa totuus islamin omia oppilähteitä apuna käyttäen. Samalla tuodaan kristinuskon ja Raamatun opetukset esille.

Tällaiset paljastukset herättävät pelkoa joidenkin kristittyjen keskuudessa. Artikkelin kirjoittaja, Samir Pohjois-Afrikasta, toteaa: ”Ymmärrän tämän pelon hyvin. Kuitenkin entisenä muslimina, uskoni takia kidutuksia ja vankeutta kokeneena, muslimityön näkyä sydämessäni kantaen, koen silti uuden vapauttavan ajanjakson koittaneen maani ja arabimaiden historiaa.”

Kehotus rukoilemaan Jerusalemin rauhan puolesta.

Israelin kansa on ollut suuressa ahdistuksessa jo monien vuosien ajan. Ahdistus ja viha tuota pientä valtiota kohtaan on ollut kansainvälistä luokkaa. Kansojen johtajat ovat vaikeiden ratkaisujen edessä ja usein he ratkaisuisiaan kallis-tuvat puolustamaan Israelin vihollisia. Painetta lisää vielä se, että sisäisesti kansan politiikka ei suinkaan ole yksimielistä. Seurakunnissa joissa olemme olleet jäseninä perheeni kanssa ei ole missään koettu sellaista käyttäytymistä mitä Israelin viholliskansat harjoittavat. Ei ole mitään rajaa sillä, kun tosiasioita väristellään, historiaa opetetaan lapsille valheellisesti ja Israelin olemassaolo tahdotaan tehdä tyhjäksi. Uskonnon, joka samalla on politiikkaa ja maan laki, sen varjolla yritetään lietsoa vihamielistä suhtautumista. Julkisisa puheissa koko maailman kuullen toivotetaan Israelin hävittämistä maailman kartalta.

Uskon kuitenkin, että viholliskansojen johtajilla on sisimmässään tieto siitä, että Israelin Jumalan olemassaolo otetaan huomioon. Kai nämä

valtavat vihollisjoukot olisivat jo aikaa sitten tuhonneet tämän häviävän pienen joukon. Lähihistoriassa on monia voimainkoitoksia joissa vihollisen on täytynyt todeta, että Jumala sotii kansansa puolesta. Sanassaan Jumala on antanut lupauksia varjella heitä niinkuin paimen laumaansa, ja edelleen Jerusalemin on oleva suuri voimassaan ja kirkkaudessaan. Sinne kansat vaeltavat oppimaan Jumalan sanaa. Mikä on vielä lohdullista teitä, maailmassa on valtava rukoilijoiden joukko joka rukoilee Jerusalemin rauhan puolesta. Seurakunnissa on monenlaista toimintaa, voisiko ohjelmaan sopia erikoinen rukoustilaisuus Jerusalemin rauhan puolesta. Yksi tavallinen sunnuntain päiväkokous oli erikoinen se painui mieleen pysyväksi tietoisuudeksi. Joku oli saanut sydämelleen, että lauletaan hebrealaisia lauluja ja pidetään rukous Israelin puolesta. Kokousväki tuntui syttyvän ajatukselle ja rukous oli palava ja todellinen. Uskon, että Jumala tahtoo, että teemme näin ja Hän siunaa niitä jotka siunaavat Israelia. Tähän joukkoon tahdon kuu-

ARMOSTA JA RAKKAUDESTA
Sanan Suurjuhlat
Vancouver BC
03.-06.08.2006

Veli-Matti Kärkkäinen Vancouverin pääsiäisjuhlilla

hanneksen mukaan. Kärkkäinen kuvaili Jeesusta ristin kantajana, silti kuninkaana. Ristiin kiinnitetty päällekirjoitus oli hebreaksi,

pyysi Johannesta pitämään hänestä huolta. Juutalaisten laki kielsi, ettei ylipapin ihokasta saa repäistä, ei Jeesuksen ihokastakaan re-

oli nyt niin loppuun tyhjennetty. Hän, elämän lähde päätti palvelustyönsä janoisena. Eikä hänelle annettu hapanniini suinkaan janoa sammuttanut, se vain lisäsi sitä. Hyvästä paimenesta tuli teuraslammas.

Ylösnoussut Jeesus istuu nyt ylimmäisenä pappina Majesteetin oikealla puolella, kertoo Hebrealaiskirjeen 8:1. Se on oikein pääkohta, mistä puhumme. Hän rukoilee omiensa puolesta. Hän ylläpitää kaikkea sanansa voimalla. Hän elää iäti. "Hän on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti." Pyhäkoulutyttö koki asian näin - Jeesus rakastaa minua niin paljon, ettei Hän voi pitää silmiään pois minusta.

Viimeinen tilaisuus oli englanninkielinen. Puhe antoi paljon syviä ohjeita siitä, kuinka meidän tulee elää tänä viimeisenä aikana. Viimeinen aika alkoi Jeesuksen ylösnousemuksesta.

Veli-Matti Kärkkäisen vierailu veti runsaasti kuulijoita koolle, ja pääsiäisjuhlit kaikkineen olivat suureksi siunaukseksi Kotikirkossa kokoontuvalle seurakunnalle. Samalla saimme tutustua myös Anne Kärkkäiseen ja Nelli tyttäreen.

LEEVI MYYRÄ

Anne Kärkkäinen ja Nelli tyttär.

Vieraileva Kalifornian Fuller teologisen seminaarin professori korotti jokaisessa puheessaan pääsiäisen sankaria ja ylimmäistä pappia Jeesusta Kristusta.

Jeesuksen ja opetuslasten ehtoollisesta opimme uusia näkökulmia Luukkaan evankeliumin mukaan. Jeesus halusi kiihkeästi syödä tämän pääsiäislampaan heidän kanssaan. Sen täyttymys

tapahtuu Jumalan valtakunnassa. "Ottakaa ja jakakaa keskenänne." Siinä opetettiin keskinäistä yhteyttä. Jeesuksen aikana Jumalan valtakunta jo tuli, sairaita parani ja ihmeitä tapahtui. Mutta Jumalan valtakunta on vielä tulossa täydellisenä. Silloin kaikki paranevat. Nyt elämme eräänlaista välivaihetta.

Erikoisen vaikuttava puhe oli Via Dolorosan tapahtumista Jo-

latinaksi ja kreikaksi, siis eri kielillä. Hän on todella koko maailman kuningas, vaikka tuo kirjoitus oli pilkkamielessä kirjoitettu. Hän myös huolehti äidistään,

vitty, vaan sen saaja ratkaistiin arvalla. Erikoisen vaikuttava oli Jeesuksen sana juuri ennen kuolemaa. "Minun on jano." Hän joka oli kutsunut janoisia luokseen,

Erkki Ahonen ansaitulle eläkkeelle

JATKOA ETUSIVULTA

kuitenkin tietäen, että heidän menestymisensä on siunaus Taivaan Isältä. Vancouverin Bethel-seurakunta oli meidän molempien ensimmäinen palvelupaikka tällä mantereella.

Varmasti on ollut johdatusta sekin, että vaimomme ovat sairaanhoitajia. Hyvästä hoidosta olemme heidän kauttaan nauttineet, niin kehomme kuin taloutemme. Merkillistä, että molemmat palvelimme kakkospaikkana Floridaa. Samantapaisia polkuja olemme tallustelleet vuosikymmenet. Koulutuksemekin suuren perheen keskellä on yhdistävä tekijä. Totuit Erkki,

Erkki ja Taimi

ILOISESTI ELÄKKEELLE

kantamaan vastuuta ja kouluttamaan nuorempia veljiäsi, onhan niitä peräti viisi. Meitä on kahdeksan, joista olen vanhin.

Nyt sitten tämä Todistajan toimitus. Jälleen polkumme yhtyivät! Tajuan hyvin, että olen astumassa vähän ylikokoisiin saappaisiin, mutta hyvänä veljenä turvaan apuusi tarvittaessa. Kiitos kun olet luvannut auttaa!

En ole mikään ennustelija, mutta elämän kaariamme näin takakäteän katsoen, uskoisin Sinun vain vähän aikaa silmiäsi lepuuttelevan ja sitten tiesi johtaa uusiin tehtäviin. Minä lepäilin, eläkepäivistä nautiskellen, ennen Todistajan tuolille nousua. En tiedä millä tavalla polkumme tulevaisuudessa kohtaavat, mutta yhden tiedän; kun Herraa palvelemme, polkumme johtaa sinne, missä ne eivät enää koskaan eroa. Veljeni Erkki, siellä perillä olet saava runsaan palkkion kaikista vaivoistasi matkalla. Nauti nyt vähän aikaa oikein kunnolla eläkepäivistä!

LAURI KARHINEN

Hetki tavallista elämää...

Uuden vaiheen tullessa elämään tuli tarve hävittää parinkymmenen vuoden aikana kertyneitä papereita. "Seitsemän vuoden ajalta on hyvä säilyttää", sanoi ystäväni Shirley. Hän oli hiljattain tehnyt saman operaation. Hän vielä tarjosi "paper shredder"iään lainaksi. Otin tarjouksen vastaan.

Ja näin alkoi yllättäen matka menneisiin vuosiin. Vedin yläkerran komerosta ulos monta laatikkoa, jotka sisälsivät paljon muistoja. Ulkonaiset puitteet tulivat esille veroilmoituksista, kuiteista ja palautetuista shekeistä. Sieltä löytyivät palkkashekkien kannat sievästi niputettuina. Samoin tositteet farmilla tehdystä työstä, eläimistä, alkuaikojen polttopuiden myynnistä ja myöhemmistä tukkien myynneistä ja rakentamisesta. Oli myös lääkärin- ja sairaalalaskuja, ym.

En ollut varautunut siihen voimakkaaseen tunteiden ryöppyyn, jonka koin syönteäessäni papereita vähän kerrallaan silpojan kitaan. (mikä muuten lieenee sen suomalaisen nimi?) Käsien läpi kävi koko menneen elämän kirjo. Siinä oli ensimmäisen traktorin osto. Tuossa shekki ensimmäisestä sairaanhoitajan lisenssistä "länellä". Ahaa! Tuonako kesänä kaivettiin kalalampi, minun rakas uimalampeni. Siinä koin jokaisen tapahtuman uudelleen. Miten alkuaikoina koin ahdistusta aina kiinnelainoja maksaessa. Ne tuntuivat sieppaavan liian suuren osan tuloista. Muistin ylös lähetytyn avunpyynnöt arvaamattomaan työvuoroon ajaessani ja ansaitun ilon perjantaisin

palkkaa hakiessa. Tulivat muistot lehmistä, lampaista, kanoista, hanhista ja kilipukeista, jotka toivat paljon vaivaa, mutta myös lukemattomia hupaisia ilon hetkiä.

Sitten löytyi komeron uumenista monta korttilaatikkoa. Miksi onkaan niin vai-

kea heittää niitä pois? Joulut ja merkkipäivät kulkivat paraatin tavoin ohitseni. Ystävien rohkaisut ja osanotto sairauksien ja onnettomuuksien kohdattua. Syntymäpäiväonnittelut puolisolta ja lapsilta. Lastenlasten ihanat "I love you"-kortit! Nyt eivät kyyneleet olleet kaukana. Oli vaikea heittää kaikkia pois, joitakin piti säästää. Erikoisesti pysähdyin lukemaan raamatunlausetta, jonka oli kokenut saaneeni Herralta annettavaksi Laurille 50-vuotispäivänä, juuri vuoden oltuamme Rainierissä. Jes.33:15 - 17 sanotaan: "Joka vanhurskaudessa vaeltaa... hän on asuva kukkuloilla, kalliolinnat ovat hänen turvanansa: hänelle annetaan hänen leipänsä, eikä vesi häneltä ehdy. Sinun silmäsi saavat katsoa kuningatarta hänen ihanuudessaan, saavat nähdä avaran maan."

Miten todeksi koinkaan nuo sanat taak-

Lampaat tuntevat hoitajansa.

Sinne jää Oregonin kotimme, joka oli tuotettu Suomesta.

Käytiin ongella mummin uimalammessa. Nicholas ja Natalie onkivat siellä monta kertaa. Samoin Sonja ja Zachary myöhemmin.

sepäin katsellessa.

Jumalan uskollisuus ja rakastava huolenpito kohtasi minua kaikista papereista. Tuli eteen myös kuitti, jossa luki "Paid in full", viimeinen lainan suoritus. Muistan sen iloisen matkan Portlandiin. Kuitti hallussamme menimme juhlimaan sitä ko-measti jäätelökioskiin. Säästimme pienet vaaleanpunaiset jäätelölusikat muistoksi. Käytämme niitä vielä nytkin joskus. Niillä on nimenä "mortgage-spoons" - kiinne lainaluskat. Työn ja aherruksen, vaikeuksien ja sairauksienkin keskellä Jumalan käsi on ollut ilmeinen. En voinut tehdä muuta kuin kiittollisin sydämin rukoilla: "Kiitos, Herra, näistä vuosista! Kiitos leivästä ja vedestä, joita on ollut kylliksi! Kiitos, että

olemme saaneet nähdä sinut, Kuninkaan ja myös avaran maan, niin ulkonaisin kuin myös hengen silmin."

Eräässä laulussa sanotaan: "Hetki tavallista elämää, ei sen enempää, siinä mun Herrani on." On hyvä pysähtyä joskus muistamaan Herran apua menneinä päivinä - ihan tavallisina arkipäivinä. "Kiitä Herraa, minun sieluni, äläkä unhota, mitä hyvää Hän on sinulle tehnyt." Ps.103:2 Ja tulevia päiviä varten Herra on antanut lupauksen: "Ole luja ja rohkea, älä säikähdä äläkä arkaile, sillä Herra, sinun Jumalasi on sinun kanssasi, missä ikinä kuljetkin." Joos. 1:9

TERTTU KARHINEN

Kunnia äideille ja isoäideille

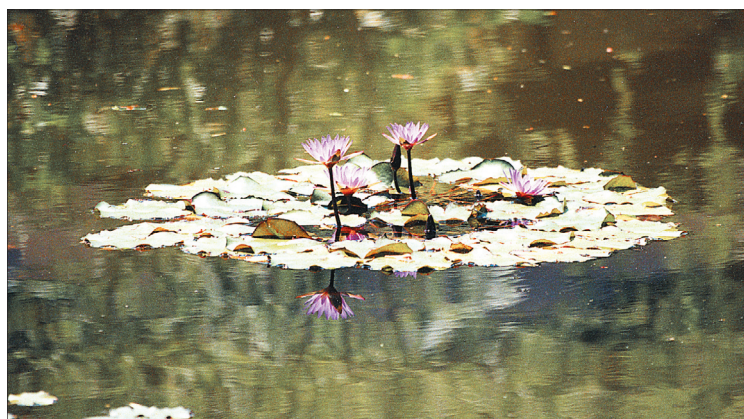
Suomalaisessa kulttuurissa otettiin äitienpäivä juhlapäiväksi 1919. Onkin oikea oivalus, että ko. päiväksi on otettu tuo varhaiskevään, toukokuun toinen sunnuntai, jolloin kevätkin on kukkeimmillaan, ja muistuttaa meitä parhaita elinvuosiaan elävästä, kauniimman sukupuolen edustajasta. Joten, vilpittömät onnen toivotukset kaikille äideille ja isoäideille!

Kirjoittajan ensimmäiset muistikuvat ajottuvat viimeiseen sotavuoteen ja sen jälkeiseen aikaan, joka ei ollut helppo aika Suomessa kellekään, eikä varsinkaan maaseudun pientilallisten naisväelle, noille äideille, jotka olivat menettäneet sodan uhreina poikansa, aviomiehensä tai lotta tyttärensä. Raskaasta surusta ja epävarmuudesta huolimatta elämän täytyi jatkua. Kevätkylvöt

oli saatava tehdyksi juuri äitienpäivän tienoilla. Mummot, anopit ja paapat, kella heitä oli, avustivat kykyjensä mukaan. Lapsetkin pyrittiin ohjaamaan työn piiriin yhtäaikaan kävelyn ja puhumaan oppisen kanssa. Heistä kasvoikin tuo rautainen sukupolvi, joka nosti elintason aivan turhuuksien rajamaille asti. Mummot olivat siihen aikaankin erityisen taitavia

kasvatus- ja opetusasioissa. He tiesivät, ja sydämen halulla halusivat opettaa elämässä tarvittavia taitoja jälkipolvelle. Perheet olivat suuria ja jokaisen tuli suhtautua olosuhteisiin mukisematta. Yltäkylläisyys eikä valtiollinen ohjailu ollut vienyt omatoimisuutta ja elämänhalua ihmisiltä.

Synnyinmaamme Suomi nousi sodan tuhoista ja menetyksistä

Viisi sukupolvea, kolme isoäitiä, äiti ja tytär yhdessä. Vanhin, Maija Saukko 105-vuotias, koskettaa nuorinta, kaksi-vuotiaasta Sonja Karhista. Seisomassa vasemmalta: Elvi Saukko, Riitta Kanervikkoaho ja Nina Karhinen

huolimatta. Sotavelat on maksettu. Tämän päivän Suomi auttaa jopa suurta, ennen tuhoisaa naapuriaan, joka kamppailee vaikeuksissaan. Kiitos äideille ja isoäideille, joiden uhrautuvaisuus ja rakkaus valoi tulevaisuuden toi-

voa jälkipolvelle vaikeina aikoina. Kiitos Taivaan Isälle näistä äideistä! Saakoon Herra siunata tämän ajan äitejä jatkamaan samassa hengessä jalossa työssään perheidensä keskellä.

VILJO PERTTULA

Kaivosonnettomuus

Mosaic Potash kaivoksessa, Sask, tammikuun 29.2006.

Muistan kuinka yllättynyt olin tuon sunnuntaiaamun tv-uutisista. Siellä kerrottiin 72 kaivosmiehen paosta turvahuoneeseen kaivoksessa syttyneen tulipalon vuoksi. Turvahuoneessa piti ilman riittää 36 tunniksi ja siellä oli myös jotain syötävää. Yksi noista miehistä oli eristetty muista, mutta huomattuaan tapahtuman, hän pääsi turvaan ilman tankin avulla, huoneeseen, jossa oli 31 miestä. Pelastuspartio oli kutsuttu apuun klo 3:30 yöllä. Heitä saapui kaivokselle kolme eri ryhmää, viisi miestä ryhmässään. Ensimmäinen ryhmä laskeutui kaivokseen todeten sen olevan täynnä paksua, sokaisevaa savua. He saivat kuitenkin yhteyden turvahuoneeseen, jossa oli 40 kaivos miestä. Toiseen, 32 miehen osastoon ei saatu yhteyttä ennen kuin viimeinen pelastusryhmä saapui paikalle. Ilolla todettiin, että kaikki kaivosmiehet olivat turvassa ja voivat hyvin. Noin neljännesmailin päässä kaivosmiehistä tuli oli tuhonnut puhelinelangat.

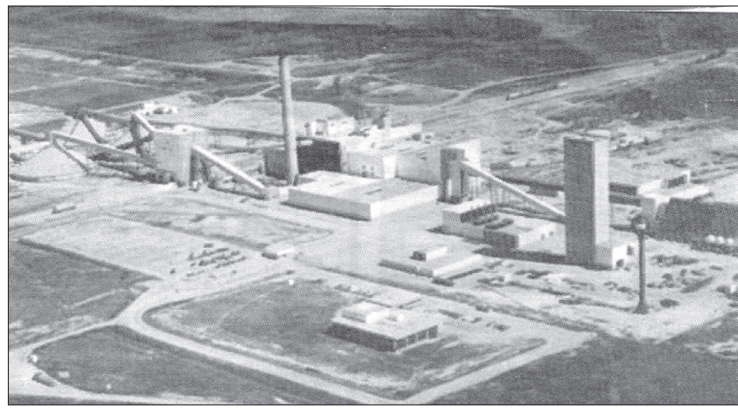
Mikä järkytys ja pelon päi-

vä se olikaan erikoisesti kaikille omaisille. Me kaikki seurasimme jännittyneinä tapahtumaa ja rukoilimme heidän puolestaan. Monille nuo kaivosmiehet olivat tuttuja. Tämä onnettomuus tapahtui niin lähellä meitä.

Tuossa kaivoksessa on tunneleita mahdottoman paljon, joten oli vaikea löytää sitä paikka, missä tuli riehui. Siellä oli koko tunneli tukkeutunut 16 tuuman muoviputken syttyessä palamaan. Viimein, 30-32 tunnin kuluttua, nuo 72 kaivos miestä pääsivät koitehinsa. Mikä kiitoksen aihe ja helpotus se olikaan kun kukaan heistä ei menehtynyt onnettomuudessa. Koko maa (Kanada) seurasi uutisissa tapahtuman etenemistä.

Nuo 72 miestä eivät työhön mennessään tienneet, että he joutuisivat tulen ja savun ansaan edessä olevassa työvuorossaan. Tämä kaivos oli aina ollut turvallinen paikka heille turvahuoneineen ym. Niinhän se on, että ansa on aina aavistamaton. Raamatussa profeetta kysyy: "Käykö lintu maassa paulaan, ellei sen

varalle ole pyydystä pantu?" Aamos 3:5. Kerrotaan tarinaa kahdesta nälkäisestä linnusta, jotka ruokaa etsiessään löysivät juuri kynnetyn pellon. Siellä oli paljon kastematoja. Linnut söivät niitä ahneesti ihan mahansa täyteen. Multa oli niin pehmoista, aurinko paistoi, lintuja alkoi raukaista ja ne torkahtivat. Nälkäinen kissa sattui paikalle ja pisteli linnut poskeensa. Surullinen tarina näistä linnuista, eikö totta. Näin se on meidän ihmistenkin kanssa. Kuinka monta, niin viattomalta näyttävää ansaa onkaan olemassa. Niihin moni ihminen on takertunut pääsemättä omin voimin irti. Tuo tarina linnuista tuntuu meistä niin surulliselta mutta entäpä ihmiset? Vapahtajamme Jeesus joutui ansojen eteen aikaan. Kirjanoppineet ja fariseukset koettivat saada häntä kiinni sanoistaan. Luuk. 11:54 "...väijyen, miten saisivat hänet hänen sanoistaan ansaan." Luuk. 20:20 "...lähettivät hänen luokseen hurskaiksi tekeytyviä urkkijoita, saadakseen hänet kiinni jostakin sanasta, niin että voisivat antaa

hänet esivallalle ja maaherran käsiin." Sananlaskuissa puhutaan sielullemme viritetystä ansasta. Kaikki ansat näyttävät niin viattomilta ja vaarattomilta. Kuinka moni ihminen onkaan niihin tarttunut. Näitä "pyydystettyjä" tapaamme kaikkialla, kaduilla, kodeissa, kouluissa jopa kirkoissa. Ei ihme, että Psalmin kirjoittaja rukoileekin: "Varjele minua niiden pauloista, jotka minua pyydystävät, väärintekijäin ansoista." Jotkut ansat ovat havaittavissa toiset salaisia.

Kun ajattelen noita kaivosonnettomuuden pelastusryhmiä, kuinka he riensivät pelastamaan vaaratilantessa olevia oman turvallisuutensa uhmaten, niin kuinka tarvitsisimme tänään sellaisia pelastusryhmiä, jotka riensivät palastamaan sielujemme vihollisen ansaan jääneitä. Siinä tarvitaan tosi rohkeutta ja rakkautta ryhtyä taisteluun vihol-

lisen henkivaltoja vastaan niin, että ne päästäisivät irti kahlitsemansa sielut. Onko meillä aikaa taistella heidän sielujensa vapauden puolesta? Elämme niin tavattoman kiireisessä ajassa. Monet menehtyvät kiireiden ja painojensa alla. Me tarvitsemme itsekkin apua erinäisissä vaikeuksissa. Jos mitä, niin esirukousta tarvitaan tänä päivänä. Tuntuu kuin tuo tarve vain kasvaisi ympärillämme. Paljon on avun tarpeita ja haasteita. Kerran meiltä kysytään kuinka olemme aikamme käyttäneet. Onko meillä vielä aikaa jäljellä? Painakoon nämä hätätilanteet meidät polvillemme ja toimintaan aivankuin nuo pelastuspartiot 72 kaivosmiehen henkeä pelastaessa. On rohkaisevaa tietää, että taivaan linja on aina auki. Tätä linjaa ei mikään tuli voi koskaan tuhota!

SINIKKA LUKKARINEN

Vierailijoita

Kuluneen kevättalven aikana olivat pappispariskunta, Jaakko ja Sirkka-Liisa Romu vierailulla Kanadassa noin kuusi viikkoa. He ehtivät tuona aikana käydä tervehtimässä monia seurakuntia.

Aika oli kovin lyhyt huomioonottaen seurakuntiemme väliset matkat. Jaakon sanontaa lainatakseini; "kauas on pitkä matka." Niinpä saivatkin vain Ontarion seurakunnat kuunnella Romupapin värikästä julistusta. Sattui niin mukavasti, että Sudburyssa vietetyt Talvipäivät sopivat tuon kuuden viikon matkan sisäpuolelle.

Thunder Bayn Saalemissa kului vierailuajasta vajaa viikko, jona aikana heillä oli kolme kokousta. Sen lisäksi tietenkin monien vanhojen tuttavien

tapaaminen. Saimme kuulla hyviä terveisiä Suomesta, Keiteleeltä, mutta tärkeimmät terveiset tulivat Jumalan Sanan kautta. Jaakko-pastorin julistus on aina ollut hieman toisista poikkeavaa - jäljittelemätöntä - mutta nyt saimme kokea, että koettu sairaus oli kasvattanut juuria entistä syvemmälle, aina sinne syvällä virtaavien elämän vesien lähteille.

Toivomme, että tämäkin lyhyt viertailu virkisti myös vieraitamme. Ihme kylläkin kun matkaväsymys ei sen enempää vaivannut vaikka matkaa kertyi tuhansia kilometrejä. Herramme on luvannut antaa voimia jokaiselle päivälle. "Niinkuin päiväsi niin on voimasi..." "Kuinka suloiset ovat vuorilla ilosanoman tuojan jalat."

Kiitos kun kävitte!

ELJAS ROSSI

TURVALLINEN TIETO

Sanotaan, että tieto on valttia! Tänä aikana saamme tietoa lehti- ja tiedotusvälineiden kautta joka päivä. Tietokoneen nappia painamalla pysymme aina ajan tasolla. Näinä päivinä ei oikeastaan ole "lupa" sanoa etten ole kuullut, en tiedä, en ole varma, en ymmärrä. Vai onko? Tarvitsemmeko tietää kaiken maailman asioita, kaikkea, mitä maailmalla tapahtuu? Joskus tuntuu, että olisi paljon parempi kun ei kaikkea edes kuulisi eikä tietäisi, sillä tiedotusvälineet levittävät usein mieltämasentavia, pelkoa aiheuttavia ja epävarmuutta antavia asioita.

Jumalan Sana on meille suomalaisillekin saatavilla ja luetavissa omalla kielellämme. Se välittää meille lehdistään hyviä uutisia, tulevaisuuden ja toivon sanomaa. Oletko tänään lukenut Jumalan Sanaa? Hän kuuluttaa maailmalle hyviä uutisia! Paavali kirjoittaa korintolaisille: Jos joku luulee jotakin tietävänsä, hän ei vielä tiedä niinkuin tietää tulee, mutta joka rakastaa Jumalaa, sen Jumala tuntee." Me haluaisimme tietää paljon, olla varmoja, olla oikeassa. Jumalan edessa saa olla epävarma, olla kyselijänä. Todellisuudessa on aina paljon asioita, joita en tiedä enkä ymmärrä. On hyvä nöyrästi sanoa Jumalan ja ihmisten edessä; minä en ymmärrä, mutta minun Taivaallinen Isäni tietää kaiken. Jumala tuntee minut ja sen tien sekä elämän tilanteen, jossa olen.

Se on turvallista tietoa tämän ajan epävarmuuden keskellä. Kun Jeesus on sydämessä pelastajana, voi sanoa Paavalin sanoilla: "Minä tunnen Hänet, johon minä uskon, ja olen varma siitä." Onko sinulla varma tieto Jeesuksen pelastustyöstä omalla kohdallasi? Sinun ei tarvitse elää tietämättömyydessä ja epävarmuudessa. Voit pyytää Jeesusta sydämesi herraksi nyt, tänä päivänä.

RITVA SAUKKO

Rakennusaineista

JATKOA SIVULTA 2

teihin, niin te saatte voiman, ja te tulette olemaan minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka." Kyllä Jumalan varastoista löytyy hyvää rakennusmateriaalia. Jatketaan vain rakentamista taivaallisten piirusten perusteella, materiaali ei lopu.

Rakentamisessa käytetään paljon levyjä. Kahdeksan kertaa neljä jalkaa on tavallisin lyvyn koko. Käyttämällä levyjä todetaan, että rakentaminen edistyy nopeasti. Rakennuksen runko on etukäteen mitoitettu juuri tuollaiselle 8 X 4 levyn käytölle, niin seinät kuin lattiat ja katot. Jälleen Jumalan Sana valaisee rakentamistamme, evankeliumin levittämistä maan ääriin. Apt. 8:4 "Ne, jotka näin olivat hajaantuneet, vaelsivat paikasta toiseen ja julistivat evankeliumin sanaa." Uskovat alkuseurakunnan aikana joutuivat vainotuiksi. Jerusalemin seurakunta ha-

joitettiin vainoojien toimesta. Sen ajateltiin tukahduttavan sanoman levittämisen. Mutta kuinka kävi, siirryttiin "levytavaraan" ja sitten evankeliumi alkoi todella leviämään. Sen tuloksena syntyi "suuri ilo" myös Samariassa. Evankeliumi leviää. Mitä enemmän koetaan vainoja, sitä suurempia "levyjä" käytetään tällä rakennuksella. Vainot yleensä edistävät evankeliumin levittämistä.

Eivät arvanneet pilkkaajat kutsuessaan eläviä kristityitä kakkosnelos uskoviksi, että he sanoivat sen ihan naulan kantaan. Niitä me tahdommekin olla Jumalan armosta.

Jatketaan yhdessä rakentamista niin kauan kuin päivä riittää.

Yhteistyöstä on ajatuksia mielessäni. Esim. kuinka apostolit antoivat kättä, "paiskasivat kättä" yhteisen työn merkiksi. Siitä seuraavalla kerralla erikoisesti suomalaisen työn merkeissä Amerikan mantereella.

LAURI KARHINEN

Kädenanto “kylänmiehille”

Thunder Bayn Saalem-seurakunnan musiikkiväki järjesti konsertin Finlandia Klubin juhlasalissa maaliskuun 26. Tarkoituksena oli avustaa jo sataa vuotta lähentelevän rakennuksen korjaushastoa. Ajatus oli alkanut muhimaan monitaituri Pentti Happonen mielestä, kehittyen siihen, että klubin puheenjohtaja Martti Vanhapelto järjesti huoneiston Saalemin musiikkiväen käyttöön.

Tällaisen konsertin järjestäminen vaati luonnollisesti paljon työtä ja vaivaa jo harjoittellessa, mutta työn tulos näkyi ja kuului. Ohjelma oli huolella valittu juuri esityspaikkaa ja kuuntelevaa yleisöä ajatellen.

Saalemin kuoro avasi ja lämmitti sydämet heti alkajaisiksi, jonka jälkeen idean “isä”, Pentti Happonen, toivotti lähes salin-täyteisen yleisön tervetulleeksi sekä johdatteli Jumalan siunausta pyytävään alkuroukukseen. Sitä seurasi kaksi kuoron laulua Päivi Salokarin mukaansatempaavalla johdolla. Kuoron ikärakenteen ja harjoitusmahdollisuuden huomioonottaen kaikki esitykset olivat huippuluokkaa. Annikki Bergmair kosketteli ikääntyneiden siirto-laisten sisimpiä tunteita lausumansa runon kautta. Herkimmät heistä aivan kyynelöivät. Oli ilo kuulla erittäin kauniisti sointu-

vaa trioja, jota esittivät kuoron nuorimpiin kuuluvat sisaret; Ulla Rouhiainen, Susan Tuomisto ja Päivi Salokari. Päivi, kuoron johtaja, lauloi myös herkän soolon ja niiltä jalansijoilta kääntyi taas johtamaan kuoroa, joka lauloi kaksi puhuttelevaa laulua.

Pastori Marko Selkomaa selosti tähän konserttiin johtavan historian, ilmoittaen samalla, että seuraavan yhteislaulun aikana kerättävä “kolehti” luovutetaan kokonaisuudessaan Finlandia Klubin rakennuksen entisöimisrahastoon.

Paikkakunnallamme hyvin tunnettu oma sopraanomme, Tellervo Kähärä lauloi tilaisuuteen erittäin sopivan soolon kantavalla äänellään, joka ei välttämättä tarvitse vahvistinlaitteita. Tellervoa säesti John Pajala, seurakuntaamme noin 40 vuotta palvellut säestäjä. Hän säesti myös kuoro- ja yhteislaulut.

Ritva Saukko kertoili värikkäästi kokemiansa tapahtumia tuon rakennuksen ympärillä noin 45 vuoden ajalta, siirtolaistyön silmillä nähtynä. Sattui niin, että Ritvan ensimmäinen työnantaja oli mukana kuulemassa. Mielenkiintoinen tapaaminen.

Seurakunnan harmonikkaryhmä soitteli pari kappaletta. Pentti Happonen klarinettinsa kanssa oli mukana esityksessä.

Pastori Selkomaa lauloi monille tun tun laulun: “Olin pyörteissä maisten huvien..” Ennen lauluaan hän kertoi järkyttävän, omin silminsä kokeman tapahtuman, kuinka eräs henkilö oli sielunhädässä ja toivoi laulettavaksi juuri tämän laulun mutta ei kuitenkaan tehnyt ratkaisua sillä kertaa. Muutaman päivän kuluttua hän siirtyi tästä ajasta ikuisuuteen ratkaisua tekemättä. Tässäkin hetkessä joutui jokainen valinnan paikalle. Lyhyen puheensa jälkeen kuultiin vielä kuoron puhutteleva laulu ja sen jälkeen Pentti Happonen lausui loppusanat johtaen samalla loppuroukukseen.

Finlandia Klubin puheenjohtaja, Martti Vanhapelto, käytti vielä puheenvuoron

kiittäen Saalem-seurakuntaa tilaisuuden järjestämisestä ja rakennusrahastoon tulleesta avustuksesta. Ohjelma oli hyvä ja kuulemisen arvoinen!

Seurakuntana olemme hyvällä mielellä kun olemme saaneet näin tilaisuuden “kädenojennukseen” ja samalla mahdollisuuden evankeliumin eli ilosanoman viemiseen niille, jotka eivät mahdollisesti muuten tule kokouksiimme.

Toivomme ja rukoilemme, että tilaisuudessa lauluin ja puhe in julistettu sana ma kantaa hedelmää heimolaistemme keskuudessa.

ELJAS ROSSI

Teltantekijät - Paavalin salaisuus

Lähetystyö monissa maissa on palaamassa teltantekijyyteen. Jotkut lähetysaarnajat käyttävät nyt maallisia tehtäviä peitteinä viisumin saamiseksi - jonkinlaista “piilolähetystyötä” - päästäkseen suljettuihin maihin. Tuloksena on yhdistelmä: teltantekijä - lähetysaarnaja. Tämä maallisten tehtävien käyttö maahan pääsyn saamiseksi on täysin ymmärrettävää historian valossa. Useimmille ihmisille lähetystyö merkitsee lahjoituksin kannatettuja lähetysaarnajia. Kuitenkin yli 80% maailman väestöstä asuu maissa, jotka rajoittavat tai kokonaan estävät lähetysaarnajien maahan pääsyn. Ylistän Jumalaa lähetysaarnajien päättäväisyydestä ja rohkeudesta heidän löytäessään toisia teitä suljettuihin maihin. Kun jotkut maat lopettivat viisumin myöntämisen lähetysaarnajille me yksinkertaisesti käänsimme kurssin maallisiin tehtäviin viisumin saamiseksi.

Tätä kutsutaan “teltantekemiseksi” Paavalin käyttämän ammatin mukaan. Näin hän rahoitti lähetystyönsä. Mielenkiintoista, että emme ole tutkineet miksi Paavali teki näin. Siitä johtuen me olemme menettäneet Paavalin strategian, voiman ja nerokkuuden. Niin - miksi Paavali työskenteli näin. Varmasti ei maahanpääsyn takia. Rooman kansalaisena hän saattoi liikkua vapaasti kautta koko keisarikunnan. Paavali siis löysi niin pakottavia syitä, että hän vapaaehtoisesti valitsi työskentelyn elatukseksi mieluummin kuin hyväksyi lahjakannatuksen. työskentely toimeentulonsa vuoksi oli Paavalin vakio-periaate.

Evankeliumi vaatii syvällistä, koko

ihmisen olemuksen muutosta. Saavutamattomilla kansanryhmillä ei ole keskuudessaan kristittyjä, joissa voisi havaita evankeliumin todellisuuden. Heidän tulee nähdä kristittyjen vahvistavan evankeliumin rehellisyydellään, palvelusalttiudellaan, rakkaudellaan, ilollaan Herrassa, kärsivällisyydellään kärsimyksissä ja sanoissaan Kristuksesta. Evankeliumin tulee toimia arkielämässä. Vain arkielämän kristityt voivat osoittaa tämän. Tehokkaat teltantekijät “ruumiillistavat” evankeliumin arkielämässä. Lisäksi evankeliumi etenee perheen, ystävien ja työtovereiden verkoston kautta. Maallinen työ antaa luonnolliset yhteydet evankeliumin etenemiseen. Teltantekijät voivat soluttautua kaikille yhteiskunnan lohkoille ja vaikuttaa koko kulttuuriin.

Hankkimalla elantonsa työtä tehden, Paavali pääsi sisälle ihmisten maailmaan ja osoitti evankeliumin voiman kaikilla elämän aloilla. Hän muotoili samanaikaisesti arkipäivän opetuslapseuden uusille uskojille. Rahoittamalla oman julistuksensa Hän lisäsi evankeliumin uskottavuutta ja vaikutusta antaen mallin; jokainen kristity on todistaja.

Teltantekijäisyys on elintärkeää 21. vuosisadan lähetystyölle. Meidän tarvitsee valjastaa suuri joukko teltantekijöitä lähetysaarnajien rinnalle. Ainoastaan uudelleen ohjaamalla arkipäivän kristityt Jumalan päämääriin me voimme vapauttaa sen elämän ja voiman, joka löytyy Apostolien teoista.

David English
Kirjoittaja on GLOBAL Opportunities teltantekijäjäjestön toimitusjohtaja

Floridan seurakunta täytti 35 vuotta

Helmikuun 26. Floridan Kotikirkko vietti 35-vuotisjuhlaa kuorokonsertin merkeissä. Ohessa katkelmia seurakunnan historiasta: Sudbryn kesäjuhilla 1967 veljespiiri päätti aloittaa kiinteän työn Floridan suomalaisten parissa. Pastori Toivo Pajala oli saanut asian sydämelteen ja kysyi olisivatko Karhiset, Lauri ja Terttu halukkaat lähtemään. Veljespiiri siunasi Karhiset Floridan työhön. Saman vuoden lopussa he saapuivat Lake Worthin alueelle tuntematta siellä ketään.

Tammikuun alussa 1968 saapuivat

Reino ja Sinikka Iskanius, ai-noat mukana olleet perustajajäsenet kukitettavina. Vieressä kuoro Lasse Niemisen johtamana

Pastori Pajala ja Arvid Leinala auttamaan työn alkuunpanemisessa. Silloin aloitettiin radiotyö asemalla WLIZ. Radiotyö on jatkunut tähän päivään saakka.

Karhisten toimittua paikkakunnalla kaksi vuotta alettiin puhua seurakunnan järjestäytymisestä, ja maaliskuussa 1970 oli heidän kotonaan alustava kokous, jossa seurakuntaan oli liittymässä 15 us-

kovaa. Jostain syystä seurakuntahanke kuitenkin siirtyi vielä lähes vuodella. Varsinainen perustamiskokous pidettiin sitten Leevi ja Siiri Varpaan kodissa helmikuun 27. 1971.

Seurakunnan oma kirkkorakennus valmistui 1975 Heikki

Ahosen ollessa pastorina. Entisen kirkon jäädessä pieneksi seurakunta osti suuremman kirkon ruotsalaiselta Covenant-seurakunnalta Erkki Ahosen pastorikaute-na. Uusi kirkko on osoittautunut erittäin käyttökelpoiseksi. Sen tiloissa Floridan Kotikirkko jatkaa toimintaansa Hannu Heikki Hyppösen ollessa paimenena.

ULLA SAARI

Uutisia Boliviasta

Vuoden mittainen Bolivian työkausi on nyt päättynyt. Siellä asuvat ihmiset, ja heidän elämänsä kokemuksineen, ovat edelleen lähellä sydäntäni. Lähetystyö on ihanaa, mutta on myös sydämelle ja tunteille raskasta. Kunnioitan heitä, jotka tekevät tätä työtä koko elämänsä ajan. He ovat Jumalan lahja maailmalle.

Evankeliumia laulaen

Ystäväni Anne Joensuu on muuttanut monen nuoren naisen elämän Boliviassa. Nämä ennen kadulla asuneet tytöt olisivat vieläkin siellä jos Anne ei olisi kuunnellut Jumalan kutsua. Annella on nyt uusi projekti "Caminabdo Juntos" (Kävelemme yhdessä), joka auttaa väkivallan kohteeksi joutuneita lapsia ja naisia. Ennen lähtöäni Boliviasta, meillä oli konsertti, jonka tulot tukevat tätä uutta projektia. Siinä oli yli 500 kuulijaa, mikä on suuri kuulijakunta tällaiselle konsertille. On monia muitakin musiikkitapahtumia, jotka tukevat Anne Joensuun työtä Boliviassa. On lauluryhmiä, jotka tulevat eri puolilta auttamaan Bolivian lähetystyötä.

Lauloin viimeisellä matkalla työn tukemiseksi CD'n Espanjan kielellä. Tällä

kertaa lauloin jouluaiheisen CD'n. VIA-ryhmä Suomesta, Jumalan kutsulle kuuli-aisina, tulivat Boliviasta esiintymään näin tuoden lahjansa Jumalan käyttöön. He lauloivat Suomen kielellä ja myös Espanjaksi, että ihmiset ymmärtäisivät laulujen sanoman. He vierailivat Boliviassa kaksi vuotta aikaisemmin ja saivat nyt sydämelleen tulla uudestaan. Heillä oli tilaisuus laulaa jopa sellaisessa paikassa, jossa hengellinen musiikki on kielletty. Jumala avasi heille oven! Sain itsekin laulaa siellä. VIA-ryhmä esiintyi monilla seuduilla ympäri Etelä-Amerikkaa.

Olen usein kirjoittanut teille Santiago-pojasta. Hän oli Casa Alberguen projektin ensimmäinen lapsi. Hänen äitinsä, Zaida, asui kadulla Santiago-vauvan kanssa. Santiagolla oli vaikea huulihalkeama. Hänelle tehdään joka toinen vuosi korjausleikkaus "Operation Smile" työn kustantamana. Santiago oli niin vaikutettu VIAN lauluista, että hän oppi ne ulkoa ja esittää niitä niinkuin olisi itse laulaja. Hän liikuttaa huuliaan laulujen mukaan ja näyttölee lauluja monissa Casa Albergue tilaisuuksissa. Nyt VIAN uudelleen vieraillessa, Santiago oli niin innoissaan, että Anne Joensuu an-

toi hänen mennä lavalle ja antaa esiintyjille pienen lahjan konsertin lopussa, piirtämänsä kuvan VIA-laulajista. Suomen ja Bolivian lippuja heilutellen hän astui lavalle. VIA-ryhmä oli Santiagon sankareita. Hänen ilmaisi suuren ilonsa toteamalla, että heillä kaikilla on yhteinen isä, Taivaan Isä.

Santiagolla on ihana luonne. Hänen uskova äitinsä on opettanut poikansa rakastamaan Jumalaa. Tämä katutyttötyö on arvokasta. Saatuaan apua, nämä tytöt oppivat tuntemaan Jumalan ja opettavat lapsensa seuraamaan Herraa. Tämä työ jatkuu sukupolvesta toiseen. Santiagolla on Suomessa tukija "sponsor", joka kustantaa hänen koulutuksensa kristillisessä koulussa. Siellä hän saa tarvitsemaansa puheterapiaa, koska hänellä on vaikea huulihalkio. Santiagon toive on auttaa tulevaisuudessa toisia, isättömiä ja vaikeuksien keskellä kamppailevia lapsia.

Ensi kesänä Santiagolla olisi tilaisuus vierailla Suomessa. Lahdessa on Casa Alberguen 10-vuotisjuhla. Hän, ja äitinsä, Zaida ovat saaneet sinne kutsun, koska he olivat ensimmäiset Casa Albergue-projektin kohteet. Nyt on vain kysymys, mistä matkarahat? Zaida hankkii \$50.00 US /kk. Jos haluat auttaa rahallisesti, ota yhteyttä Floridan Kotikirkkoon.

Kiitän kaikkia esirukoilijoitani ja avustajia. Teidän avullanne sain antaa omat talenttini Jumalan käyttöön Boliviassa. Se oli valtava kokemus. Herra teitä siunatkoon!

HELENA RIIHIAHO

Sokeriruokoviljelmältä suuren ja menestyksellisen yrityksen perustajaksi

Matti Ruonalan elämäään kuulu luottamus Jumalaan ja ahkera yrittäminen

Matti Ruonala oli hakkaamassa sokeriruokoa suurella viljelyksellä. Monet muutkin siihen aikaan Australiaan saapuneet, suomalaiset siirtolaiset olivat töissä sokeriruokoviljelmillä. Kiireisin aika oli kesäkuusta joulukuuhun. Pienoisrautatie kuljetti häkkivaunuja joihin sokeriruokosato kuormattiin ja vietiin raakasokeritehtaalle. Eräs suuren sokerifarmin omistaja oli suomalainen Oiva Hyytinen. Viljelyksillä pidettiin joka viikko laulutilaisuuksia. Niissä vieraili säännöllisesti Australian suomalaisten parissa hyvin tunnettu puhuja Sakari Aho. - Hakkasin sokeriruokoa kolme sesonkia. Osallistuin muiden suomalaisten kanssa viljelyksillä pidettyihin, hengellisiin tilaisuuksiin. Sakari Aho antoi minulle eniten kimmokkeita siihen, että kiinnostuin evankeliumista. Vuonna 1963 tein hengellisen ratkaisun ja vastasin myöntävästi sananjulistajan kutsuun seurata Jeesusta. Samana vuonna oli Queenslandissa Australian suomalaisten helluntaiseurakuntien ensimmäinen konferenssi. Pääsin hyvin mukaan seurakunnalliseen elämään, kertoo Matti Ruonala.

Vieno ja Reijo Rantala saapuivat Suomesta Australiaan 1964. Yritysalaa vaihtaessaan he myivät käsikäyttöiset koneensa Pirkko ja Matti Ruonalan rekisteröimälle, uudelle kaihdinalan yritykselle. - Jatkoin autotalliani muutamalla metrillä. Ostin muutaman uuden koneen ja materiaalia. Päivin olin töissä rakennuksilla ja iltaisin valmistin sälekaihtimia ja ovia. Viikonloppuisin asensin tilatut kaihtimet ja ovet paikoilleen. Aluksi oli monenlaisia ongelmia ja vaikeuksia. Englanninkielen taitoni oli huono. Ihmiset kuitenkin pitivät minusta koska olin suomalainen. Ihmisillä on täällä ennakkoluuloja useita kansallisuuksia kohtaan. Suomalaisuudesta ei ole koskaan ollut haittaa, kertoo Matti.

Hallitus myönsi kunniakirjan

Muutaman metrin autotallin laajennuksesta alkoi eräs australialaisista menestystarinoista. Vuonna 1965 Ruonalat perustivat Uline Australia Limited yhtiön. Yhtiö

omistaa Australiassa 20 000 neliötä tehdastilaa ja sillä on 180 työntekijää. Lisäksi Uudessa Seelannissa on pieni tehdas. Tällä hetkellä Uline yhtiön tuotteilla on 25 % markkinaosuus koko Australian sälekaihdintuotannosta. Yhtiö myy tuotteitaan yhteentoista eri maahan. Viime vuonna Ruonalan tehdas tuotti muun muassa miljoonaa metriä säikeitä.

Uline yritys on saanut useita huomionosoituksia Australian hallitukselta. Vuonna 1995 Australian pääministeri

Paul Keating ojensi Matti Ruonalle Queenslandin Ethnic Businessman of the Year Award -kunniakirjan. Matin mukaan perheyriksen menestyminen johtuu ammattitaidosta ja viiden johtajan kokemuksesta ja voimakkaasta omistautumisesta työhön. Unlinen työntekijöistä 95 % on koulutettu yhtiön sisällä.

Tom jatkaa isänsä jalanjäljillä

Matti Ruonala sairastui 14 vuotta sitten. - Poikani Tom johtaa nyt yritystä. Hän on koulutukseltaan diplomi insinööri. Hän on kyennyt siirtämään uutta teknologiaa tehtaallemme. Hänellä on alaisenaan neljä johtajaa jotka hoitavat kehitystä, myyntiä, taloutta ja operatiivista joh-

Sukupolvenvaihdos on tapahtunut Ruonalan perheessä. Matti on antanut yhtiön johtamisen Tom pojalleen. Tom toimii myös Queenslandin Suomen kunniakonsulina.

Unlinen pääkonttori ja suurimmat toimitilat sijaitsevat Yatalassa, lähellä Brisbaneä.

tamista. Tom on tunnustava kristitty ja hän seuraa myös tässä esimerkkiäni. Pidämme vaimoni Pirkon kanssa henkilökohtaista uskoa elämämme tärkeimpänä perustana. Paradoksaalista on, että maailman silmissä emme uskomme takia ole mitään, mutta ihmiset kuitenkin arvostavat meitä, kertoo Matti Ruonala.

Tom Ruonala on viisi vuotta ollut Queenslandin Suomen kunniakonsuli. - Arvostan työtäni kunniakonsulina. Melko uusi laki kaksoiskansalaisuudesta on teettänyt paljon työtä. Pelkästään Brisbanen alueella on myönnetty suomalaisille siirtolaisille useita satoja kaksoiskansalaisuuksia.

EERO KETOLA

Uutispaloja

Lahja Söderberg on päässyt koitiin! Huhtikuun 24 päivä pioneeri-evangelista Lahja sai rauhallisesti ummistaa silmänsä tälle ajalle 95-vuotiaana. Muistokirjoitus on seuraavassa lehdessä.

Vancouverin Kotikirkko jää kaipaamaan myös Aulis ja Anne Lappalaista heidän muuttaessa Thunder Bayn alueelle.

Lappalaisten yhteystiedot:
RR 14, Site 12 C 42
Thunder Bay ON. P7B 5E5
Email: gwerfyll@yahoo.co.uk

**TODISTAJAN
E-MAIL
OSOITTEET**
todista@smartt.com
todistaja@telus.net

Uudet hinnat

**Kanadassa
\$26.00 CDN**

**Kanadasta
USA:aan
\$32.00 CDN**

**Lentoposti
international
\$36.00 CDN**

**USA
\$26.00 USD**

**USA International
\$30.00 USD**

**Suomesta
30 euroa**

**Irtonumero
\$3.00 CDN 3.00 euroa**

HALUAN TILATA TODISTAJAN

Nimi _____

Osoite _____

Liitä mukaan sekki tai money
order nimellä
Mission Press Society
Tilausohjeet ja hinnat
sivulla 2

- Mission Press Society
- 1920 Argyle Drive
- Vancouver BC V5P 2A8
- Canada

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church Pastori Paavo Korpela
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://www.vianet.on.ca/pages/siion>

Su • Aamukokous	klo 10:00
English Worship	klo 11:45
Ti • Lähetyspiiri	klo 14:00
Ke • Lastenkerho	Klo 18:00
To • Raamattutunti	Klo 19:00

Heijastin TV ohjelma Kaapelikanava 10. Maanantaina ja
lauantaina klo. 9:00 ja Sunnuntaina klo.12:00
Radio-ohjelma lauantaisin klo 8.30 asemalla 95.5 FM
Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

P.O. Box 1017 199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. (705) 235-5025
Fax (705) 235-2655
E-mail: inki@ntl.sympatico.ca

Su • klo 8:30	Radiolähetys (CHYK 104.1 FM)
klo 11:00	Kuukauden toinen su. srk:n kokous
klo 18:00	Hyvän Sanoman ilta
Ke • klo 19:00	Sanan ja Rukouksen ilta

Huom! Ympäristökokoukset ilmoitetaan radiossa.

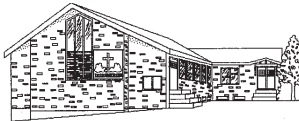
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com
Pastori Mikko Tervo 705 253 7797

Sunnuntaina:	Klo 10:00 (English Service)
	Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin:	Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin:	Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in
English. Translating into English in other meetings too - if needed!
Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evangelista Liisa Liedes

163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587
Pastori Marko Selkomaa Puh. (807) 767-0464
Pastori Darren West Puh. (807) 344-1779

Su • klo 10:00	Aamukokous ja pyhäkoulu
Sunday • 11:30 am	Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00	Iltakokous
Ti • Ke • To • klo 11:00	Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00	Rukouskokous
Thursday • 7:00 pm	Bible study & Prayer meeting
Friday • 7:00 pm	Youth Meeting
Radiolähetys Su • klo 7:00	(“HOT FM” 103,5 sekä 104,5 .)

****Kirjoja, lehtiä ja kasetteja saatavana kirjamyynnissä!****
**** Sateena pisaroikoon minun opetukseni, kasteena valukoon**
puheeni niinkuin vihma vihannalle, niinkuin sadekuuro ruohikolle.**
Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori Walter Tuokkola Puh. (416) 733-0854

Internet-kotisivu. www.saalem-toronto.org

Su • Aamukokous suomenkielinen	klo 10.00
English Service	11.30
To • Sanan ja rukouksen ilta	klo 19.30
Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting	klo 19.30

Montreal: Matti ja Kaija Ylimäen kodissa,
4388 Breton, Pierrefonds Quebec. H9H 3B2 (514)626-1820
Puhelinhartaus 416 222-7474

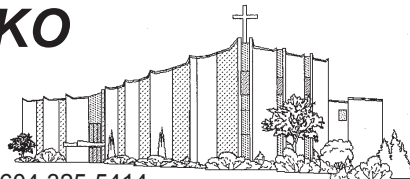
TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta
Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414 Fax 604 325-5414
Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori Teuvo Valkama 604 433-7956

Pastori Markku Vainio 604 795-9994

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu	klo 11:00
English service	klo 11:00
Ke • English Bible study	at 7 PM
To • Sana ja rukous	klo 19:00
Pe • Youth meeting and Cell	at 7 PM

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Torstaisin klo 19 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E.

Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907

e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö Sinikka Lukkarinen Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 5C0

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori Hannu-Heikki Hyppönen
(561) 493-4127
kirkolle (561) 533-5716
Internetti Kotisivu: www.kotikirkko.net

Su • klo 10:00	Aamukokous, pyhäkoul
klo18:00	Hyvän Sanoman ilta
To • klo 19:00	Sana ja rukous
Pe • klo 19:00	Nuorten ilta
Su • klo 9:00	Radio-ohjelma “Hyvät Uutiset” asemalta WPBR 1340AM

Puhelinsana 24 t nrosta (561) 585-1110

Toronto's Easter conference

Powerful words, honesty & unity

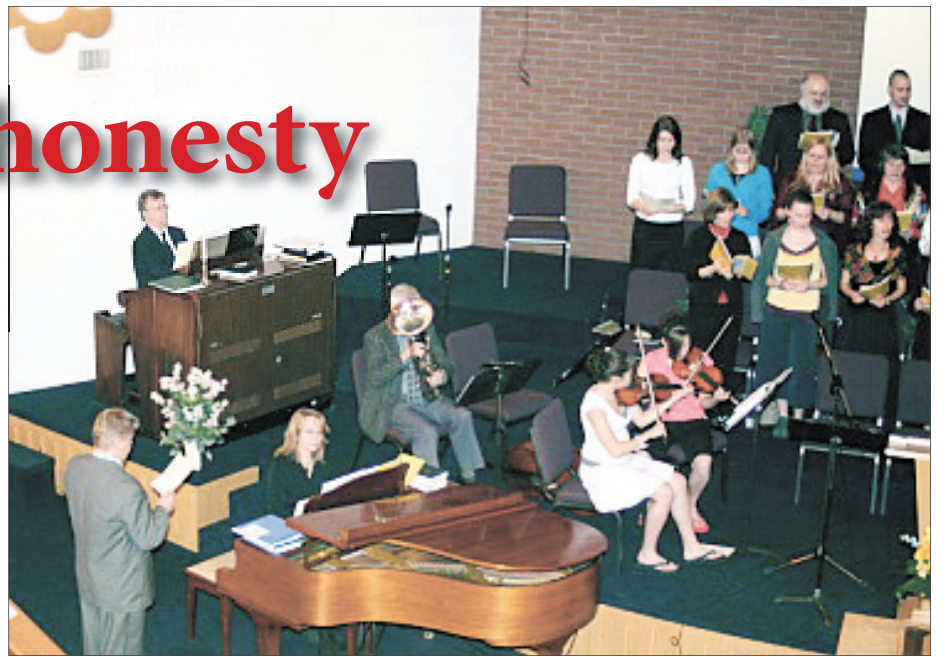
This past weekend Toronto's annual Easter Conference was held at the Finnish Pentecostal Church. The familiar Bayview and York Mills neighbourhood welcomed many faces, including guest speaker Pastor Marko Selkoma from Thunder Bay, Ontario and guest soloist Tuulikki Jauhiainen from Finland.

To capture the weekend in a phrase or word is difficult. It would also be unjust to convey one common theme or single experience because each meeting had its own unique qualities and moments. As such, here are a few highlights and some quotes from a powerful weekend of worship, prayer and God's Word.

In Friday's evening service, Pastor Marko preached a short, but powerful message of the sacrifice Jesus made for us. He used an illustration about a daughter and mother travelling on a ship from England. The mother's appearance suggested a difficult life. She hunched over when she walked and her face was covered in scars. In contrast, the daughter was tall, beautiful and vibrant and it didn't take long for the young men on this ship to take notice. One evening, the mother

approached her daughter who was talking with a group of strapping young men. But when she came closer, the daughter turned her face away in shame and then turned her back to her own mother. Later that evening in their cabin, the mother explained to her daughter about her appearance. "When you were a baby, I was hanging up laundry in the back yard. Suddenly, a fire started inside and quickly raged in the house. You were asleep on the second floor. I ran inside and took you from your crib, covered you up in a blanket and began to make my way out. But the flames had engulfed much of the hallway and burned me as I ran by. When I emerged from the fire, I collapsed with you in my arms on the grass in the back yard." After the mother had told her story, the daughter, with tears streaming down her cheeks, placed her hands on her mother's face and said, "you have the most beautiful face in the world." This is much like the sacrifice that Jesus made for us.

During both the Friday and Saturday late night youth services, the youth and young adults enjoyed a passionate time of praise and worship led by Pasi Sillanpää and his exuberant worship team. In the Friday evening service, Toronto Youth Pastor, Walter Tuokkola, preached a powerful message on repentance and challenged the youth to get serious with God. In both services, the honesty and

realness of the youth was clearly evident in the style of worship, prayer, testimonies and ministering of God's Word.

In the quote department, the youth were asked about the weekend. Here's what they had to say: "It was spiritually uplifting and refreshing." – Satu Yläntö. "The kids dramas were super good." – Teppo Haapoja. "God really encouraged me Saturday night during the prayer time." – Pasi Sillanpää. "I was really convicted by Markku's extended testimony on Saturday night." – Suvi Yläntö. "The youth scavenger

hunt on Saturday was fun. It was cool seeing parts of downtown Toronto." – Larissa Hofman. "Marko Selkoma's messages changed my life." – CP.

On a general note, there was a great sense of unity at all of the services. By the power of the Holy Spirit, the congregation was not divided by language, culture or age, but how we worshipped God and prayed together as one body of believers. "May the God who gives endurance and

encouragement give you a spirit of unity among yourselves as you follow Christ Jesus, so that with one heart and mouth you may glorify the God and Father of our Lord Jesus Christ." Romans 15:5,6.

In closing, it is in our nature to often measure the impact of a weekend based on expressed feelings and outward emotions for they are most visible. But feelings or emotions shouldn't matter. In the end, a changed heart makes us who we are and determines where we go from here.

TEXT: MK PHOTO'S: MARKO HAPPONEN

"Those whom you gave me"

Strange things happen when you go away. As the saying goes, "when the cat is away, the mice will play." I was away for three weeks and during that time we got a new baby in the house. One of the Bible school students saw Milla carrying the new addition to our family protected from the scorching sun by a cloth and when the cloth was removed, to the students shock, the baby was an African.

When the initial shock had dissipated, the next comment was "But her colour is wrong?" Milla answered: "What is wrong with her colour – she is beautiful." The questioned continued: "When did this happen?" "On Monday – two days ago," she answered.

The father is a man called Nathan. We met him and the child's mother (Allen) at Christmas time when we fed the 119 families in our community. Both Nathan and Allen are HIV+. The initial infection had progressed to AIDS and took Allen away in January. Nathan is struggling to get by.

Working at construction, he does not have a regular job and occasionally when there is work available, the children are sick and he cannot leave them. In his despair Milla suggested that we could look after Babirye for a while to see if we could nurse her back to health and give Nathan an opportunity to regain his strength. Babirye has a twin sister named Nakato. Nakato is HIV- and weighs about twice as much as her sister. Babirye was quite lethargic and was quite unresponsive. She did not eat and was gradually wasting away. When Milla tried to feed her, she would spit out the food. Milla thought that it is common for people with HIV to have sores in the mouth. She gave her pain medication and

a half hour later, Babirye was happily eating. Three days later she gave her first smile. We have been able to get the terrible rash that she has under control and she is eating. She has gained weight and acts like a normal baby. The difference is that she is quite a ways behind develop-

ment. She weighed a mere 4.9 kilos (normal weight for a 2.5 – 3 month old baby) compared to her twin sister who was over 10 kilos. She has gained weight and now weighs in at 6 kilos.

Last week Milla went with the father, Babirye, the brother (6-year old Gerald) and the 4-year old sister, Grace to be tested. The test for Grace came back positive. The father's sobs were difficult to watch

as he tearfully asked, "now there are three who have the virus. How can we survive?" Their viral load has also been tested, and Babirye began anti retrovirals (ARVs) yesterday. The immediate effect is that she has diarrhea and hates the taste of the medication. The medication has to be administered twice a day for the rest of her life. In Ethiopia, a friend of mine shared an interesting passage of Scripture. Jesus prayed for "those whom you gave me." He was entrusted with 12. We have been entrusted with one. He has given Babirye to us as well as Nathan's family.

In the passage Jesus prayed that "the love you have for me may be in them." We can give without love, but we cannot love without giving. Sometimes God entrusts us with those whom we can express his love to. What a privilege. He has been so kind to us to entrust a precious child like Babirye. We place our hands on her and pray as Jesus prayed: "Holy Father, protect them ... Protect them from the evil one."

HANNU HAPPONEN